

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 261.867 van 23 december 2024
in de zaak A. 240.688/VII-42.292**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hilde Van Vreckom
 kantoor houdend te 1030 Schaarbeek
 Adolphe Lacomblélaan 59-61, bus 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
 VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
 kantoor houdend te 1070 Brussel
 Ernest Blerotstraat 39

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 8 december 2023, strekt tot de cassatie van arrest nr. 296.557 van 6 november 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 15.713 van 18 januari 2024.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2024.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Janssens, die *loco* advocaat Hilde Van Vreckom verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 8 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

De verwerende partij neemt op 22 mei 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (hierna: aanvankelijk bestreden beslissing).

Verzoeker tekent beroep aan tegen voormelde beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met arrest nr. 269.557 van 6 november 2023 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker voert in een eerste middel, dat hij in zijn toelichtende memorie herhaalt, de schending aan van het recht van verdediging en van het beginsel van hoor en wederhoor.

Verzoeker stelt vast dat in het bestreden arrest geen rekening wordt gehouden met de door hem bij zijn aanvullende nota gevoegde documenten omdat deze niet vergezeld waren van een beëdigde vertaling. Meer bepaald wordt volgens verzoeker geen rekening gehouden met de inhoud van de video's die door hem op Facebook gepubliceerd werden op het ogenblik dat hij in Servië was. Deze video's waarvan de inhoud in de aanvullende nota werd uitgeschreven, waren in het Arabisch en verzoeker had geen Nederlandse beëdigde vertaling verstrekt, maar wel een Nederlandse vertaling. In die video's spreekt verzoeker van de hangende aanklacht en de feiten van geweld die zijn vader heeft meegemaakt nadat verzoeker Marokko heeft verlaten. Verzoeker betoogt dat de inhoud van deze video's een essentieel element is, aangezien het een begin van bewijs vormt van het bestaan van een hangende aanklacht tegen hem. Zoals uit het bestreden arrest blijkt, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel dat het al dan niet bestaan van een hangende aanklacht tegen verzoeker een fundamenteel element is voor de beoordeling van het risico in geval van terugkeer. Verzoeker meent dat wanneer in het bestreden arrest ambtshalve wordt beslist om een document niet in aanmerking te nemen omdat het niet in de procestaal is vertaald, de rechten van verdediging en het beginsel van hoor en wederhoor vereisen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen minstens ter terechtzitting de partijen ervan in kennis

stelt dat het document niet in aanmerking zal worden genomen, hetgeen te dezen niet is gebeurd. Verzoeker wijst erop dat de verwerende partij hem evenmin heeft verzocht om een vertaling, zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tijdens de beraadslaging heeft besloten het document niet in aanmerking te nemen zonder hem daarvan in kennis te hebben gesteld. Bij gebrek aan een verzoek van de verwerende partij of van een dergelijk verzoek van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter zitting, worden volgens verzoeker zijn rechten van verdediging en het beginsel van hoor en wederhoor geschonden. Verzoeker verwijst dienaangaande nog naar rechtspraak van de Raad van State.

Beoordeling

5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt het volgende over de in de aanvullende nota aangebrachte documenten:

“Er worden middels het verzoekschrift en de aanvullende nota onder meer screenshots van Facebook bijgebracht ter staving van verzoekers activisme, hetgeen op zich niet wordt betwist, doch verzoeker blijft in gebreke zijn verklaringen aangaande een hangende aanklacht te staven en kan geen afdoende bevredigende verklaring verschaffen voor het ontbreken van actuele stavingsstukken terwijl hij aangaande eerdere aanklachten/incidenten wel stukken kon verschaffen en hij in Marokko op bijstand van een advocaat kon rekenen.”

[...]

De aan het verzoekschrift en verzoekers aanvullende nota toegevoegde stukken werpen evenmin een ander licht op voorgaande overwegingen. Aangaande het schrijven aan Dienst Vreemdelingenzaken moet de Raad opmerken dat deze e-mail en de bijlage betrekking heeft op een betoog gericht tegen een mogelijke overdracht naar Oostenrijk hetgeen voorgaande vast(stellingen in het kader van verzoekers beschermingsverzoek en vrees ten aanzien van Marokko niet kan ontkrachten, te meer de Raad het motief aangaande het laattijdig karakter van het beschermingsverzoek overtuigend acht. Wat betreft de aan het verzoekschrift en de aanvullende nota toegevoegde screenshots ter staving van verzoekers activisme en kritische opinies kan, daargelaten de vaststelling dat deze niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 zodat deze uit de debatten kunnen geweerd worden, aangestipt worden dat verzoekers activisme op zich niet wordt betwist doch hij er, gelet op voorgaande vaststellingen, niet in slaagt een actuele en

gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken in de zin van het Vluchtelingenverdrag bij een terugkeer naar Marokko.”

6. Anders dan hetgeen verzoeker voorhoudt, blijkt uit het bestreden arrest niet dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist de door verzoeker in zijn aanvullende nota bijgebrachte documenten niet in aanmerking te nemen omdat deze niet in de procestaal zouden zijn vertaald. Uit de bewoordingen “daargelaten de vaststelling dat deze [aan het verzoekschrift en de aanvullende nota toegevoegde screenshots] niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling” blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen net van oordeel is dat dit gegeven niet doorslaggevend is, maar wel het feit dat verzoeker, “gelet op voorgaande vaststellingen”, met deze stukken geen actuele stavingstukken van een hangende aanklacht aanvoert die een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

Uit de voormelde motivering blijkt dat de door verzoeker bijgebrachte stukken weliswaar uit de debatten geweerd “kunnen” worden omdat er geen eensluidend verklaarde vertaling is, maar niet dat ze ook effectief om die reden geweerd worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt dat verzoekers activisme, zoals aangetoond door de screenshots van Facebook, niet wordt betwist, doch dat hij in gebreke blijft zijn verklaringen aangaande een hangende aanklacht te staven en geen bevredigende verklaring kan verschaffen voor het ontbreken van actuele stavingstukken terwijl hij aangaande eerdere aanklachten/incidenten wel stukken kon verschaffen en hij in Marokko op de bijstand van een advocaat kon rekenen. Uit het voorgaande blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel is dat de bijgebrachte stukken geen actuele stavingstukken vormen en geen verklaring zijn voor een hangende aanklacht.

Nu verzoekers stukken niet worden geweerd omdat ze niet vertaald zouden zijn, mist verzoekers kritiek feitelijke grondslag.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. Verzoeker voert in een tweede middel, dat hij in zijn toelichtende memorie herhaalt, de schending aan van artikel 149 van de Grondwet en van artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt vast dat uit het bestreden arrest blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een manifest verkeerde lezing geeft van het administratief dossier en niet op zorgvuldige wijze alle elementen in aanmerking heeft genomen. Verzoeker wijst erop dat het bestreden arrest met betrekking tot de bijkomende stukken in de aanvullende nota oordeelt dat zijn activisme op zich niet wordt betwist. Omtrent de conclusie in de aanvankelijk bestreden beslissing dat de nog hangende aanklacht niet geloofwaardig is, verklaart verzoeker in zijn aanvullende nota echter dat hij deze bijkomende documenten heeft ingediend om aan te tonen dat hij alsook zijn familie na zijn vertrek nog aan vervolgingen werden onderworpen. Verzoeker meent uit het bestreden arrest niet te kunnen opmaken waarom deze documenten geen begin van bewijs kunnen vormen van de hangende aanklacht en de problemen die zijn familie heeft ontmoet na zijn vertrek, aangezien het arrest hierover met geen woord rept en die documenten enkel beoordeelt vanuit het perspectief van verzoekers activisme. Op grond hiervan acht verzoeker de motiveringsplicht geschonden.

Beoordeling

8. De in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet vervatte jurisdictionele motiveringsplicht heeft het karakter van

een vormvereiste. Een uitspraak is gemotiveerd in de zin van de voornoemde bepaling wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Om te voldoen aan de jurisdictionele motiveringsplicht is het niet relevant of die motieven in rechte of in feite juist zijn. Alleen een gemis aan motivering of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven, maken een schending uit van de jurisdictionele motiveringsplicht. Wanneer de motivering een verkeerde gevolgtrekking in rechte maakt, kan dit een schending van de wet uitmaken, maar is er nog geen sprake van een motiveringsgebrek. De rechterlijke motiveringsverplichting houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet antwoorden op elk argument dat tot staving of weerlegging van een middel is aangevoerd, maar dat geen afzonderlijk middel of afzonderlijke weerlegging vormt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt in het bestreden arrest dat “waar verzoeker betoogt dat de laatste problemen na zijn terugkeer uit Mauritanië de doorslaggevende reden waren voor zijn vertrek naar Turkije hij evenwel in gebreke blijft aan te tonen dat er heden nog enige aanklacht hangende is”, waarbij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de motieven in de aanvankelijk bestreden beslissing bijtreedt dat verzoeker niet aantoonde dat hij op heden nog een zaak hangende zou hebben bij de rechtbank. Wat de middelen het verzoekschrift en de aanvullende nota door verzoeker bijgebrachte screenshots van Facebook in het bijzonder betreft, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er weliswaar op dat verzoekers activisme op zich niet wordt betwist, doch oordeelt hij dienaangaande dat verzoeker “in gebreke [blijft] zijn verklaringen aangaande een hangende aanklacht te staven en [...] geen afdoende bevredigende verklaring [kan] verschaffen voor het ontbreken van actuele stavingsstukken terwijl hij aangaande eerdere aanklachten/incidenten wel stukken kon verschaffen en hij in Marokko op bijstand van een advocaat kon rekenen”. Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er aldus op wijst dat de voorgelegde stukken niet actueel zijn en verzoeker geen verklaring biedt waarom hij, in tegenstelling tot eerdere klachten/incidenten en ondanks de bijstand van een advocaat in het verleden, thans geen stukken kan bijbrengen, motiveert de Raad genoegzaam

waarom de door verzoeker bijgebrachte stukken onvoldoende bewijs zijn om een actuele en gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Daarmee voldoet het bestreden arrest aan de jurisdictionele motiveringsplicht.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op drieëntwintig december tweeduizend vierentwintig door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams